

Nr 297.

Af herr Wilson, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående uppförande af ny bostad åt landshöfdingen i Väster-norrlands län m. m.

Med anledning af propositionen nr 125 om anslag för uppförandet af nytt landshöfdingeresidens m. m. i Härnösand ber jag motionsvis få anföra:

Å sidan 11 i förutnämnda proposition framhålles, att, om Riksdagen beviljade medel för uppförandet af ny bostad åt landshöfdingen i Väster-norrlands län och ominredning af nuvarande bostaden till landtmäterikontor m. m.: »Endast härigenom blefve denna fråga löst på det mest praktiska sätt».

Emellertid vill det synas som om detta påstående för statens vidkommande tål vid någon jämkning.

Det har nämligen meddelats mig, att i staden i fråga skulle finnas en större villa till salu, hvilken för jämförelsevis obetydliga kostnader skulle kunna ominredas till lämplig bostad för en landshöfding.

Ånkönt jag inte varit i tillfälle kontrollera riktigheten af detta meddelande, har jag dock i förbigående velat nämna det, ty skulle uppgiften visa sig vara med verkligheten öfverensstämmande, så borde detta vara ägnadt att till en viss grad motivera ett afslag å Kungl. Maj:ts förutberörda proposition och begäran om frågans ytterligare utredning.

Hvad jag emellertid särskildt vill framhålla är, att öfverintendents-ämbetet framhåller, att kostnadsberäkningen, 190,000 kronor, för uppförandet af ny bostadsbyggnad för landshöfdingen i fråga är för låg.

Härtill kommer den omständigheten, att det ej heller är så alldeles säkert, att staten vid eventuell försäljning af uthusbyggnaden och terrassen, som höra till den nuvarande landshöfdingebyggnaden, får

så stort belopp som det beräknade, att detta täcker kostnaden, 20,000 kronor, för inköp af tomt till den påtänkta nya landshöfdingebostaden, utan det kan godt hända, att förevarande anslagskraf på denna grund får ökas med ett eller annat tusen.

Med hänsyn till nu föreliggande för sitt ändamål väl så höga anslagskraf, med hänsyn vidare till de dryga utgifter staten haft och alltfört får för nybyggnad och underhåll af landshöfdingeresidensen, ifall denna bostadsfråga skall bibehållas vid det nuvarande sättet för dess lösning, och slutligen med hänsyn till det rådande mindre goda statsfinansiella läget vill det synas som om tiden nu vore inne att allt allvarligare reflektera öfver, om ej en annan för statens vidkommande bättre lösning af landshöfdingarnes bostadsfråga än den nuvarande kunde åstadkommas, en lösning, som, utan att göra landshöfdingarnes ställning sämre, gjorde statens utgifter på detta område afsevärdt mindre.

I denna riktning torde säkerligen det verka, om staten i stället för fri bostad åt landshöfdingarne i allmänhet lämnade hyresersättning åt dem.

Oaktadt jag skulle önska, att en allsidig utredning på detta område och i antydd riktning komme till stånd, lär jag dock i frågans nuvarande läge vara förhindrad att föreslå Riksdagen så vid utredning, utan ber jag, på grund af hvad jag här anfört, få hemställa:

att Riksdagen med afslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 125 ville besluta aflåta en skrifvelse till Kungl Maj:t med anhållan om förnyad utredning i förevarande bostadsfråga i syfte att utröna, om icke kostnaderna för ordnandet af landshöfdingens i Väster-norrlands län bostad kunna nedbringas under de nu föreslagna eller frågan lösas på det sättet, att landshöfdingen i nyssnämnda län erhöle en lämplig hyresersättning i stället för fri bostad.

Stockholm den 12 april 1910.

Bernt Wilson.